

Så der er mange forhold, der spiller ind, men det er ikke sådan, at man kan sige, at alt i den offentlige sektor er dårligt, for der er store variationer. Nogle institutioner er rigtig gode til det her med sygefravær, andre er knap så gode til det. Derfor består arbejdet i, at de dårlige skal lære af de gode.

Kl. 14:30

Formanden:

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 14:30

Leif Lahn Jensen (S):

Nu har jeg kigget lidt i regeringsgrundlaget og også set, hvad statsministeren påpegede dengang, og han sagde jo, at vores institutioner selvfølgelig skal have en udstrakt frihed til at finde lokale løsninger, som skal opfylde brugernes ønsker og behov, og at man vil give bedre rammer til medarbejderne, for man skylder de mennesker, som yder et vigtigt og godt stykke arbejde på vores plejehjem, i vores daginstitutioner og på vores sygehuse, det her. Og det kan jeg jo være meget enig med statsministeren i.

Er beskæftigelsesministeren så ikke enig med mig i, at der faktisk er ret lang vej til at nå statsministerens mål?

Kl. 14:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:31

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Hu er det sådan på beskæftigelsesområdet, og herunder på sygedagpengeområdet og arbejdsmiljøområdet, at vi gør det muligt at sammenligne kommuner. Hvis du f.eks. tager, eller hvis spørgeren f.eks. tager Københavns Kommune – og hvis Københavns Kommune bare opførte sig som gennemsnittet af de kommuner, de kan sammenligne sig med – så ville der have været flere hundrede millioner kroner til rådighed til arbejdet i Københavns Kommune. Det er, fordi vi har skabt gennemsnitlighed på det her område. Vi kan se, at hvis nogle bare opførte sig som gennemsnittet, eller hvis de – endnu bedre – opførte sig som de bedste, ville der være virkelig mange ressourcer, der kunne frigives.

Det er det råd, man også skal give videre til kommunerne: De er jo nødt til at sammenligne sig med, hvad de andre gør. Og der vil jeg gerne sige, at det jo er vigtigt, at man ikke bare murer sig inde og siger, at her er der kommunalt selvstyre, og her gør vi, som vi nu plejer at gøre, men at man kigger ud over kommunegrænsen

og prøver at finde ud af, om der er nogle, der gør det bedre, og, hvis de gør det bedre, så kopierer dem.

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 14:32

Leif Lahn Jensen (S):

For lige at sige noget helt andet: Ministeren gjorde mig glad, da ministeren kom til at sige »du«, for så er det ikke kun os nye, der kan finde på det. Så jeg må sige, at det gjorde mig meget glad. Tak for det.

Statsministeren har jo i regeringsgrundlaget påpeget, at Danmark er et rigt og velfungerende samfund, og den tidligere finansminister har også påpeget – det har vi fået at vide flere gange – at vi kan købe hele verden, og regeringen mener, at vi har råd til flere skattelettelser. Jeg hopper ikke på det, som ministeren siger, nemlig at det egentlig går rigtig godt, og at sygefraværet er ledelsens skyld og alt det der. Jeg mener rent faktisk, at de mangler nogle ressourcer derude.

Med alt det, jeg nævnte før, om, at vi har råd til det hele – skattelettelser og alt det – hvorfor har vi så ikke råd til ordentlige forhold på vores kommunale arbejdspladser? Det synes jeg ikke jeg har fået svar på endnu: Hvorfor har vi ikke det?

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:33

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror også, at den generalisering, som spørgeren giver udtryk for, er forkert, for når man ser undersøgelser lavet blandt kommunalt ansatte, viser det sig, at mange er rigtig glade for deres arbejde, og mange synes, at det, de udfører, er rigtig meningsfyldt, så det er ikke et jammerbillede, der males. Det ved jeg godt at der er nogle der har en politisk interesse i at male, jeg ved også godt, at der er nogle organisationer, som har en interesse i det, men det må da trods alt også betyde noget for os, at vi en gang imellem spørger de mennesker, som bliver berørt af det.

Vel er der da problemer, men jeg beder bare om, at vi på sygedagpengeområdet og på arbejdsmiljøområdet kigger os rundt i verden og spørger: Hvordan løser de bedste her de her problemer? – og at vi ikke bare siger: Vi behøver ikke at gøre noget, for vi vil bare have nogle flere penge.